

DANSK FIRMAIDRÆT

Nu skal vi »på græs« igen, men også de
udendørs idrætsgrene tæller med i
Fritid og Samvær.
En turneringskamp i f. eks. håndbold tæller
1 point.

INDHOLD

Leder	2
Plakat	3
Fritid og Samvær fortsætter	4
Svendborg Sparekasse	6
Det har vi aldrig haft råd til	8
Hæderstegn	10
Kredskonkurrence	11
Vi eksisterer	12
Fritid og Samvær i Kalundborg	13
Odense-stævnet	15
Motion i Sverige	16

NR. **2**

APRIL 1976

19. ÅRGANG

Haves: Aktivitetskonkurrence Ønskes: Flere med

Optimisme har altid været kendetegnende for firmaidrættens ledere, men optimismen hos specielt 3 af forbundets ledere er ukuelig. Der tænkes på de tre medlemmer af forbundets motionsudvalg, som nu har startet anden del af motionskonkurrencen Fritid og Samvær op.

Motionsudvalgets formand har i et interview i dette nummer udtalt, at man i udvalget er skuffet over tilslutningen til den konkurrence, som nu er forbi, og som har løbet i et år. Imellem linierne har han desuden tilkendegivet, at forbundet begik en kæmpebrøler, da man stoppede de motionskampagner, man havde arrangeret i årene 1970-72. De ledere, som dengang var med til at få folk ud at motionere, var nemlig indstillet på at fortsætte dette pionerlignende arbejde, og da deres arbejdskraft ikke længere kunne lægges hos firmaidrætten, tyede de til andre organisationer med deres virkelyst og organisationstalant. De ledere har vi ikke haft råd til at miste, siger udvalgsformanden, og deres forsvinden giver han en del af skylden for den tilslutning, som ikke helt har indfriet forventningerne.

Han har utvivlsomt ret, men hvem kan sammenslutningerne takke for, at de i dag mangler ledere til at tage sig af den motionskonkurrence, som mange ikke er i tvivl om er en af firmaidrættens væsentlige opgaver at arrangere. Kun dem selv – eller i hvert fald den kreds af sammenslutninger, som på foranledning af enkelte sammenslutninger var med til at stemme en fortsættelse af motionskampagnerne ud af forbundets aktivitetsprogram.

Nu er vi altså i fuld gang igen, og disse ukuelige motionsudvalgsmedlemmer fortjener opbakning i deres fortsatte bestræbelser på at gøre motion til noget nær en folkebevægelse. De støder på mange hindringer undervejs, men de bør ikke støde på dem inden for forbundets egen kreds. Der er hos motionsudvalget ikke tvivl om, at de sammenslutninger, som har været med i den nu overståede aktivitetskonkurrence, vil gå aktivt ind for fortsættelsen, men vi skal have flere med, ja udvalget vil næppe være tilfreds, før alle sammenslutninger simpelt hen har integreret den ikke idrætsprægede motion i deres organisationer virke i det daglige.

Man kan næppe påstå, at 2 aktivitetskonkurrencer skaber tradition, men de skulle gerne blive starten til en årelang tradition, ikke mindst når det nu er en kendsgerning, at DFIF nu i sin formålsparagraf har åbnet adgang for hele familien. Motionsudvalget fortjener at få noget at have dets optimisme i, og det kan det få ved en stor tilslutning til Fritid og Samvær 1976/77. Derfor skal der lyde denne opfordring til sammenslutningers og klubbers ledere: gå i gang i firmaidrættens aktivitetskonkurrence 1976/77, gerne som deltagere, men først og fremmest som arrangør for alle jeres medlemmer.

Fritid og Samvær fortsætter endnu et år

Fritid og Samvær er mottoet for Dansk Firmaidrætsforbunds aktivitetskonkurrence, som afvikles i tidsrummet 1. april 1976–31. marts 1977. I konkurrencen kan deltage samtlige medarbejdere og deres familie (ægtefælle og børn) i firmaer, hvortil er knyttet en firmaidrætsklub med medlemskab i en DFIF-sammenslutning.

Formålet

DFIFs formålsparagraf giver klart udtryk for firmaidrættens målsætning, og forbundets ledelse søger at leve op til målsætningen ved gennem denne aktivitetskonkurrence at øge interessen for idræt og motion. Det er samtidig ledelsens håb, at endnu flere sammenslutninger og klubber vil deltage i den kommende aktivitetskonkurrence, som kan medvirke til at udvide firmaidrætsklubbernes og sammenslutningernes tilbud til arbejdskammerater og deres familie udover de mere traditionelle aktiviteter.

Konkurrencen kan også medvirke til, at de mere passive kolleger på arbejdspladsen vil kunne interesseres til fysisk aktivitet, og konkurrencen vil ikke mindst kunne medvirke til at styrke kammeratskabet og familiefællesskabet.

Aktivitetskonkurrencen

Fritid og Samvær er ganske enkelt en konkurrence om, hvilke firmaidrætsklubber og sammenslutninger, som kan opnå den største

aktivitet inden for det angivne tidsrum fra 1. april 1976 til 31. marts 1977. For deltagelse konkurrencen uddeles points, som tæller både for deltageren personligt, for hans klub og for sammenslutningen.

En deltager kan maksimalt opnå et point om dagen.

Points kan opnås ved bl. a. at deltage i klubbens eller sammenslutningens træningstimer, turneringer, stævner eller anden form for organiseret motionsaktivitet. Man er også berettiget til at beregne sig points, såfremt man får lyst til at gå eller cykle, f. eks. ved at lade bilen stå og gå eller cykle på arbejde.

Deltagelse i aktiviteter, som er arrangeret af andre klubber eller organisationer, giver også ret til at beregne sig points.

Dansk Firmaidrætsforbund har ikke fastsat krav til aktiviteternes art eller varighed, men det forudsættes dog, at den aktivitet, der pointgives for, har en varighed på mindst 1/2 time.

Konkurrencebestemmelser

Aktivitetskonkurrencen afvikles i følgende kategorier:

- A. På landsplan mellem de tilsluttede sammenslutninger og klubber.
Det anbefales kredse og sammenslutninger at udbygge konkurrencen i følgende omfang:
- B. På kredsplan mellem tilsluttede sammenslutninger og/eller klubber samt
- C. På sammenslutningsplan mellem tilsluttede klubber.

De deltagende klubber (firmaer) inddeles i 3 klasser således:

1. Firmaer med 25 medarbejdere og derunder.
2. Firmaer med 26–100 medarbejdere samt
3. Firmaer med over 100 medarbejdere.

I det angivne medarbejderantal medregnes ikke familiemedlemmer.

Sammenslutningerne deltager i konkurrencen på lige fod uden hensyntagen til de enkelte sammenslutningers størrelse.

Registreringskort

Registrering af deltagernes aktiviteter sker gennem selvkontrol på registreringskort, som udleveres af klubber og sammenslutninger. Registreringskortet gælder for et kvartal, og det skal efter udløbet af kvartalet afleveres til klubbens kontaktperson/kvinde efter retningslinier, som er anført på kortet.

Forbundet udarbejder på grundlag af indsendte resultater en kvartalsopgørelse over de enkelte kategorier og klasser. Opgørelsen udsendes til kredse, sammenslutninger og pressen.

Årsopgørelsen vil blive publiceret efter afslutningen af konkurrencen i lighed med kvartalsopgørelserne.

Præmier og nåle

Hvert kvartal udsætter forbundet præmier i de under konkurrencebestemmelsernes punkt A angivne kategorier og klasser.

Præmierne vil for bedste klub i hver af

de 3 klasser bestå af idrætsmateriel efter eget ønske til en værdi af 200 kr. Kvartalets bedste sammenslutning vil få tildelt 500 kr. til indkøb af idrætsmateriel. De vindende klubber og sammenslutninger vil ligeledes få tildelt konkurrencens indrammede diplom.

Eventuel præmiering i forbindelse med konkurrencebestemmelsernes punkter B og C kan forbundet ikke påtage sig.

Præmiering på landsplan vil blive omtalt på et senere tidspunkt.

De enkelte deltagere kan erhverve sig forbundets aktivitetsnål i guld, sølv eller bronze, når følgende pointtal er opnået:

Bronze	100 points
Sølv	150 points
Guld	200 points

Åben konkurrence i maj måned

I forbindelse med aktivitetskonkurrencen, som jo efter ovenstående bestemmelser er en intern DFIF-konkurrence, afvikles i hele maj måned 1976 en motionskampagne, som er åben for alle – uanset medlemsskab af en firmaidrætsklub.

Kampagnens deltagerbestemmelser er de samme, som gælder for den interne Fritid og Samvær-konkurrence, altså kun 1 point hver dag. Der fremstilles specielle registreringskort til deltagere, som ikke er medlemmer af en firmaidrætsklub.

Sammenslutninger, som ikke deltager i Fritid og Samvær, kan deltage i den åbne konkurrence i maj måned.

Nærmere oplysninger om firmaidrættens aktivitetskonkurrence kan i øvrigt fås på forbundskontoret. Telefon (09) 22 55 92.

Suveræen vinder: Svendborg Sparekasse

Fritid og Samværs suveræne vinderklub bliver Svendborg Sparekasse. Det endelige vinder-tal er ikke opgjort på tidspunktet, hvor dette skrives, men det vil ligge på omkring 20.000 points.

Det er simpelt hen fantastisk, når det tages i betragtning, at klubbens medlemstal ligger på omkring 75, som udgøres omtrent lige-ligt af medarbejdere i sparekassen samt deres ægtefæller. Selv sparekassens direktør, *Axel Mortensen*, har lagt sine fritidssysler om. Nu rider han ikke længere på sine heste, han løber en tur med dem.

Formanden for sportsklubben i Svendborg Sparekasse, sparekassefuldmægtig *Erik Olsen*, siger til Dansk Firmaidræt:

– Vi har naturligvis været med fra starten, og næsten alle sammen. Kun nogle få skulle lige se, hvad det var for noget, der skulle foregå, men det varede ikke længe, før alle klubbens medlemmer – både aktive og passive – var med i firmaidrættens aktivitetskonkurrence, og nu skal jeg give opskriften på, hvordan vi har skrabet de mange points til os.

En af grundene til, at vi her i sparekassen gik så aktivt ind for sagen, er vel nok, at vi – til trods for vort forholdsvis lille medlemstal – har 3 bestyrelsesmedlemmer i Svendborg Firma Sports bestyrelse, og at vi derfor følte det som vor pligt at gå foran i det arrangement, som firmaidrættens lavede.

Det er lykkedes – i vor egen klub over al forventning – og her til sidst også i andre klubber.

De mange points er skrabet sammen på utallige måder, og jeg kan fortælle, at vi deltager i de løbende turneringer i Svendborg Firma Sport i både fodbold, håndbold og badminton. Der går næppe en dag, uden at vi er i Tåsingehallen – enten til turnering eller træning.

Vore hunde glemmer vi ikke – tværtimod. De får endnu mere motion end ellers, fordi »luftningen« nu er forøget til mindst en halv time daglig, for så tæller det jo på registreringskortet for os.

Vi har ligeledes deltaget i den del marcher, f. eks. Svendborgsundmarchen, Fæstningsmarchen, Voldmarchen, H. C. Andersen march m. fl.

Lige så snart der er mulighed for at score points, er vi her fra sparekassen på pletten, som f. eks. da Svendborg Turistforening arrangerede et cykelløb i anledning af et jubilæum. Da deltog vi talstærkt.

Og sådan kan det jo ses, at vi deltager, hvor vi kan score points, men det ville jo være sjovere for Dansk Firmaidrætsforbund, hvis flere klubber ville deltage, men det ser jo heldigvis ud til at lykkes.

For øvrigt kan jeg da lige nævne, at vi ikke på nogen måde selv har lavet motionsarrangementer. Vore points skraber vi sammen i de motionsarrangementer, som i forvejen er tilrettelagt. Ikke engang Svendborg Firma Sport har lavet særskilte arrangementer, så man vil kunne se, at det sagtens kan lade sig gøre at få mange points, når bare man er vågen for de muligheder, der byder sig.

Jeg kunne i og for sig fortsætte med at remse op, for vi har scoret points på masser af måder, men jeg vil lige fortælle om en sjov episode, jeg var ude for i et arrangement, vi deltog i. Det var vist nok i Esbjerg, hvor vi under en march så en firmaklub deltage, men klubbens medlemmer gik den modsatte vej af alle de øvrige marchdeltagere. Og det skyldtes bare, at de havde lavet en lille intern firmaklubkonkurrence. Det er også en måde at lave points på.

Erik Olsen fortæller i øvrigt, at firmaidrættens har skabt et uundværligt sammenhold i

klubben og på arbejdspladsen. De omkring 35 ansatte er fordelt på hovedkontoret og 5 filialer, men det giver ikke problemer. Der tales også firmaidræt og motion på de jævnlige personalemøder, hvor klubbens medlemmer får et lille »hip«, hvis de skulle have glemt udfyldelse af registreringskortene.

Sportsklubben i Svendborg har 100 % tilslutning fra de ansatte. Er man ikke aktiv idrætsudøver, støtter man klubben med et passivt kontingent på 15 kr. om året. Denne opbakning i forbindelse med et fornuftigt kontingent for de aktive betyder, at man fra klubbens ledelse ikke hvert andet øjeblik skal bede om støtte fra sparekassen. Man har en god og fornuftig økonomi, men siger selvfølgelig ikke nej tak til et sæt nye spilledragter engang imellem.

Tåsingehallen er omtrent de aktive sparekassefolks andet hjem. Foruden at spille og

træne i hallen hjælper de til, når det er nødvendigt. For nylig holdtes der en fest i hallen, hvori 700 deltog. Sportsklubben i Svendborg Sparekasse stillede med 21 medlemmer og ægtefæller for at hjælpe restauratøren i hallen med alt forefaldende arbejde. Sportsklubben i Svendborg Sparekasse er altså en *stor* klub i flere henseender.

Den fine indsats i Fritid og Samvær bevirker, at sparekassen i fremtiden kan spare på udsmykningen af væggene. Hvert kvartals vinderklub får et diplom, og foreløbig er der altså 4 diplomer til sportsklubben i Svendborg Sparekasse. Og flere følger formentlig efter.

Formanden for Sportsklubben i Svendborg Sparekasse, fuldmægtig Erik Olsen, tv., får her overrakt en af kvartalspræmierne af forbundskonsulenten, Ejgon Bertelsen.

Werner Køhrsen: Det har vi aldrig haft råd til

Som det fremgår af dette nummer, skal Dansk Firmaidrætsforbunds motionskampagne Fritid og Samvær fortsætte fra 1. april 1976 til 31. marts 1977. Hvem står egentlig bag denne kampagne?

Det gør forbundets motionsudvalg, som består af Werner Køhrsen, Kolding, Hans Erik L. Nielsen, Herning, og Finn Jensen, Slagelse. Vi har haft en lille snak med Werner Køhrsen, som er udvalgets formand, om den nu overståede kampagne og lidt om den kommende.

– Werner Køhrsen, hvordan er motionskampagnen Fritid og Samvær forløbet i forhold til motionsudvalgets forventninger fra starten sidste år?

– Motionsudvalget tog opgaven op – og naturligvis med en vis forventning. At så denne forventning var større end resultatet kvartal for kvartal, kan vi ikke nægte. Men sådan har det i øvrigt altid været med motionsarbejdet i DFIF, når jeg tænker tilbage til den gang, vi tilrettelagde den første motionskampagne i 1970. Motionsudvalget har altid været besat af en ildhu, der kun har givet endnu mere tro på »det næste år« – og heldigvis for det.

Helt ærligt havde vi kunnet ønske en bedre opbakning, men lad os nu se fremad . . . !

– Er det ikke skuffende, at så få sammenslutninger går ind for kampagnen?

– Det er meget nedslående. Især når man på repræsentantskabsmøderne år efter år giver en håndsrækning i form af mundtlig tilslutning.

Undskyldningerne for, at man ikke er med, kan spares. En er i hvert fald, at mange sammenslutninger slet intet motionsudvalg har.

En anden kan måske komme til at være for provokerende ved at udtale sig direkte, men så lad mig sige det på denne måde: Jeg er sgu' min egen.

(Hvilket blev sagt med en passende grimasse).

– Man har nu besluttet at fortsætte kampagnen. Kan motionsudvalget gøre sig håb om, at flere sammenslutninger vil deltage i fortsættelsen?

– Håbet er lysegrønt, og vi er helt overbeviste om, at flere kommer til. Det viser jo i øvrigt også udviklingen kvartal for kvartal i 1975. Hvis vi ikke havde dette håb, ville vi vel også have frarådet hovedbestyrelsen en fortsættelse, for det hele koster jo både penge og en masse tid for lederne og kontoret i Svendborg. Spørgsmålet er ikke, om der kommer flere, men hvor mange?

Vi har vel også håbet om, at deltagere fra vore familiemotionskurser kan være med til at sætte noget i gang, der kan virke ansporende ude omkring.

– Skal vi opleve en lang motionskampagne – år efter år?

– Vi skal opleve en levende motion på bedste front i årene, der ligger forude. En »folkebevægelse«, for at bruge et seriøst udtryk, der kommer til udtryk i en ændret måde at bruge sin udvidede fritid på, og som går mere og mere ud på at være en »aktiv« fritid, hvilket er en simpel nødvendighed for mennesket. Kampagnen er blot et middel til at nå målet, og hvor mange kampagner det

Werner
Køhrsen

er nødvendigt at lave, afhænger af, hvor hurtigt folk får øjnene op for nødvendigheden af rørelsen.

– *Fritid og Samvær omfatter i realiteten alle motionsaktiviteter. Har man ikke tanker om at tage de enkelte motionsaktiviteter op i en særlig kampagne i kampagnen?*

– I øjeblikket er der ingen tanker om det. Men her kan de omtalte familiemotionskurser komme ind i billedet, da de jo giver deltagerne en indsigt i og belæring om ideer til fælles aktiviteter for familier. Og alene på dette område er der mange muligheder som f. eks. forskellige boldspil, TRIM-løjper, TRIM-bingo foruden de allerede kendte løbe- og traveture samt orientering.

– *Skal DFIF lave disse kampagner alene? Var det ikke et mål at skabe et samarbejde med de idrætsorganisationer, hvis formål ikke netop er den eliteprægede idrætsudfoldelse?*

– Ingen mennesker har nogensinde været »store nok« til at være sig selv nok – og heller ingen organisation. Det gælder også for firmaidrætten.

Et samarbejde med andre vil da være godt, og hvis man ellers kan holde politik uden for, kan det kun være godt. Men at vi må begynde inde fra, er naturligt. Man begynder jo ikke en propaganda, før man selv er »frelst«.

At der er opgaver nok med ideer inden for DFIF, behøver jeg vist ikke at komme nærmere ind på. Firmaidrætten er, efter min opfattelse, det mest naturlige sted for bred motion, fordi vi har den største berøring med mennesker ud over den første ungdom.

– *Er kampagnens eventuelle udbygning et spørgsmål om penge eller ledere til at arrangere?*

– Først og fremmest ledere, der virkelig tør lade sig se i en træningsdragt, til at gå

Familieemotion skal være ledetråden i vor motionstilretteleggelse.

foran. Penge kan selvfølgelig altid bruges, men en succes afhænger ikke altid af indskuddet.

Tro, energi og penge i denne rækkefølge.

– *DFIFs sammenslutninger har som regel et udvalg for hver idrætsgren, som er på programmet. Har de også lokale motionsudvalg til at varetage motionskampagnen? Hvis det ikke er tilfældet, var det så ikke en ide at oprette sådanne udvalg?*

– Spørgsmålet har jeg for så vidt allerede besvaret, men jeg vil da gerne gentage, at det er en betingelse for et motionsarbejde at have et udvalg til at »køre løbet«. Da vi havde de første motionskampagner i 1970, blev der gjort et stort arbejde for at etablere sådanne udvalg, og de arbejdede godt. Efter et par år droppede vi kampagnerne – og minsandten om ikke mange af disse folk fra motionsudvalgene i dag er i ledelsen for TRIM-arbejde i andre foreninger uden for vore rækker. *Det har vi aldrig haft råd til!!*

– *I maj måned laver man en »stor« moti-*

onskampagne, således at det ikke kun er medlemmer af klubber under DFIF, som kan deltage, men alle som har lyst. Er det ikke i strid med de retningslinier, som er udstukket for kampagnen?

– Hvorfor skal vi ikke give andre mulighed for at være med? Vi finder det helt naturligt med en »åben« periode. I øvrigt er det ikke i modstrid med noget, idet retningslinierne for denne periode jo er givet samtidig med oplægget. Hvis denne åbne del kan være medvirkende til udbredelse af motionsideen, kan vi kun være tilfredse. Hovedbestyrelsen har jo også givet grønt lys, så det kan kun tolkes som enighed. Og da konkurrencemomentet jo er i så høj kurs i vore dage, glæder det vel kun sammenslutningerne med nogle flere points.

– *Hvad skal sammenslutningerne gøre for at få noget mere ud af deres deltagelse i kampagnen?*

– Først og fremmest være aktive, også PR-

Finn Jensen, Slagelse

formand for Slagelse Firma-Sport og medlem af Dansk Firmaidrætsforbunds motionsudvalg fik ved SFS's stiftelsesfest den 21. februar 1976 overrakt forbundets hæderstegn.

Finn Jensen har været med i Slagelse Firma-Sports bestyrelse siden 1964, hvor han efter at have fulgt kommandovejen fra menigt medlem til kasserer og næstformand i januar 1975 valgtes til formand. Samtidig med formandsposten passer Finn Jensen og hans kone cafeteriet i Vesthallen.

Til stede ved stiftelsesfesten var DFIFs formand, Karl Randrup, som foretog overrækkelsen.

mæssigt. Men mon ikke lederne inden for firmaidrættens nok ved det. Der findes trods alt mange dygtige folk i sammenslutningerne. Kontoret har jo udarbejdet materiale, der siger noget om disse ting. Lederne må godt være kritiske – men lad det blive ved den positive kritik.

Jeg er sikker på, at når engang ud i fremtiden resultatet af motionsarbejdet viser sig, vil disse folk, der gik foran, have grund til at være tilfredse.

– *Hvad skal deltagertallet op på i 76/77 for at opfylde motionsudvalgets ønske?*

– Noget bestemt tal vil jeg ikke udtale mig om. Men da vi i firmaidrættens jo har vort særpræg, skulle det vel ikke være umuligt at forøge pointtallene med 25 %. En ting tror jeg at kunne sige på udvalgets vegne: *Det varer meget længe, før vi er tilfredse.*

Men opgaven fortsætter, og vi må så håbe, at tanken engang breder sig om dette på en gang aktive og mentalhygiejniske arbejde.

Frode Andersen, Horsens

har også fået overrakt forbundets hæderstegn. Det skete på repræsentantskabsmødet i Firmaernes Idræts-Forbund i Horsens, der fandt sted i februar måned.

Frode Andersen har i mere end 25 år været med i firmasportens ledelse, valgt ind som formand for skytteudvalget, hvor han i samfulde 25 år har nydt stor respekt for sin dygtige ledelse af afdelingen.

Nu ønsker Frode Andersen at nyde sit otium som idrætsleder, og han trak sig tilbage på repræsentantskabsmødet, hvilket han kunne gøre med god samvittighed efter de mange års ledergerning.

Fritid og Samvær - en familieaktivitet i Vestjyllandskredsen

I motionsudvalgets oplæg til firmaidrættens aktivitetskonkurrence Fritid og Samvær opfordres kredsene til at arrangere interne konkurrencer, og det har Vestjyllandskredsen ikke siddet overhørigt. At den kreds som den første tager ideen op, synes ikke mærkeligt, når man ved, at et af motionsudvalgets initiativrige medlemmer, *Hans Erik L. Nielsen*, har hjemme i kredsen, nærmere bestemt i Herning.

Kredskonkurrencen tager udelukkende sigte på familiesamvær i fritiden, og det er givet, at alle kredsens sammenslutninger med undtagelse af en deltager i konkurrencen, som man på et fællesmøde i midten af marts måned planlagde i detaljer.

Ideer hentet hjem fra Norge og Sverige

Hans Erik L. Nielsen fik i 1974 overrakt S 48-legatet, som han brugte til studierejser i Norge og Sverige, og herfra har han hentet flere brugbare ideer til Vestjyllandskredsens aktivitetskonkurrence.

Der satses som nævnt på familien, og man har planlagt 3 arrangementer i hver deltagende by. De fleste byer foretrækker at arrangere aktiviteterne i maj måned, men i øvrigt har man på dette punkt fået valgfrihed. Blot er kredskonkurrencens sidste dag fastlagt til den 4. september 1976.

De deltagende sammenslutninger anlægger hver en såkaldt familieløkke, f. eks. en allerede anlagt motionssti, som familien, der skal bestå af mindst 2 personer af forskellige generationer, skal gennemgå eller gennemløbe. I selve denne del af konkurrencen er der ikke fastsat minimumstider eller andre uigenneførlige krav.

Derimod konfronteres deltagerne undervejs med små konkurrencer, som alle skulle kunne gennemføre, f. eks. pilekast til stor skive eller keglespil med en fodbold. Disse

små konkurrencer vil blive planlagt således, at ingen, uanset alder eller køn, vil kunne føle, at nogen favoriseres. Samtlige familiedeltagere skal gennem konkurrencerne, og det endelige resultat for familien udregnes som et gennemsnit af de opnåede resultater.

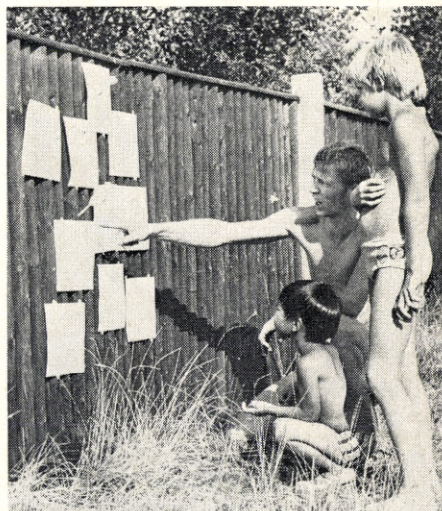
Der bliver 4 øvelser at gennemgå i hvert arrangement.

Finalestævne i Herning

Vinderfamilierne i de enkelte arrangementer inviteres til finalestævne i Herning. Her skal altså samles 3 familier fra hver af de deltagende sammenslutninger for at finde en kredsvinderfamilie.

Finalen foregår som nævnt den 4. september 1976 i Løvbakkerne i Herning, hvor Herning Firma Idræt har anlagt sin motionsbane.

H. E. L. Nielsen har før lavet familiemotion. Herunder viser han, hvordan en af konkurrencerne skal klares.

Vi eksisterer herude i landet

I Dansk Firmaidræt, som udkom efter repræsentantskabsmødet i Åbenrå, bragte vi en leder, som omtalte den manglende lyst til at debattere forbundets fortid og fremtid. Lederen har ikke givet anledning til reaktioner direkte over for redaktionen, men i »Klub Nyt«, medlemsblad for Slagelse Firma Sport, er skrevet nedenstående artikel, som er forfattet af bladets redaktør, *Bent Stendorff Jensen*. Den har bud til såvel hovedbestyrelse som de repræsentanter, sammenslutningerne udpeger til at varetage deres interesser over for forbundet, og derfor synes vi, at den var velegnet til gengivelse i Dansk Firmaidræt.

»Kommunikationskløft er der sikkert tale om, men noget beskæmmende er det at opleve, at mange af de repræsentanter, som de tilsluttede foreninger sender afsted til forbundets repræsentantskabsmøde, overhovedet ikke har format til at dyrke så stort et kompendium, som et landsidrætsforbunds mangeartede problemer er. Det koster en indsats af den enkelte delegerede at sætte sig ind i de saglige problemer, så både ideer, vidsyn og fantasi kan være fremherskende til gavn for forbundet og den enkelte organisation. Sandheden er nok også den, at de fleste holder deres kæft, når store problemer skal behandles – for store problemer kan man ikke altid overskue, medens talens brug findes frem i overmåde, når petitesser kommer frem, petitesser, der ofte ingen betydning har set i det store aspekt, og tit kun rejses, fordi »man skal dog helst sige noget«.

For år tilbage indførtes mere festivitas i forbindelse med forbundets årlige repræsentantskabsmøder. Fest om aftenen og andet godt. Vi har vel ikke lov at tænke den tanke, at der møder for mange delegerede, der mest har festlighederne for øje og i øvrigt blæser på »alt det saglige stof«, som bare skal over-

stås? Måske var det en dårlig ide at lave festligheder i forbindelse med repræsentantskabsmøderne, eller skal vi beklage, at de delegerede ikke magter begge dele?

Det må kunne forlanges, at alle delegerede forinden repræsentantskabsmødet sætter sig ind i forholdene omkring vort forbund, og at man forinden mødet, hjemme i organisationerne, har taget sig tid til at dyrke f. eks. beretningen, så de delegerede, som organisationen sender afsted, har noget med til mødet – og det kan være stillingtagen til dagsordenens punkter, forslag og meget andet.

Det er en dyr spøg at afholde et repræsentantskabsmøde. Hvis der ikke kommer mere ud af det, end der tilsyneladende er kommet sidste gang, vil repræsentantskabsmøderne begrave sig selv i den form, de har. Det er synd for vort forbunds ledelse, at organisationslederne ikke omfatter tingene med større interesse – og det er synd for de mange tusinde firmaidrætsudøvere.

Skal vi videre frem, må der anderledes greb om tingene rundt om i landet, og må vi samtidig bede hovedbestyrelsen erindre, at vi eksisterer herude i landet. Det kaldes tovejskommunikation. Så vil kommunikationskløften formentlig forsvinde.«

B. S.

Fritid og Samvær i Kalundborg

Motionskampagnen Fritid og Samvær synger – når dette bliver skrevet – på sit sidste vers for første års vedkommende, og det er tid at gøre status over det svundne års aktiviteter.

Det blev jo, beklageligvis, ikke helt den succes, som motionsudvalget havde tænkt sig, og det må have været en skuffelse for dem, med det oplæg og det forarbejde, der var gjort for at motivere sammenslutningerne til en ekstra indsats på »motionsfronten«.

Men nok om det. Her i Kalundborg blev det ihvertfald en delvis succes. Resultatet står vel ikke helt mål med de forventninger, vi havde stillet os ved starten, men trods alt har vi opnået at blive næstbedste sammenslutning, et resultat, som vi nok kan være nogenlunde tilfredse med.

Op hvordan startede det så her, og hvordan forløb det? Ja, vi var jo i den heldige situation, at vi kunne få en pige, *Anne Marie Jespersen*, til at køre aktivitetskonkurrence for os, og netop i et »Kvindeår« var det ikke noget dårligt aktiv (det er det for øvrigt aldrig). Det viste sig da også ret hurtigt, at de firmaer, der meldte sig som deltagere, gik aktivt ind for sagen og fra kvartal til kvartal øgede deres aktiviteter.

Den største svaghed lå nok i, at det mange gange var svært at få folk, der havde udført en eller anden motionsaktivitet, til at udfylde deres kort og på den måde samle points. Men her kom så »Mie« ind i billedet med løftet pegefinger og formaninger om endelig at få registreret alle pointene.

En god allieret fik vi også i de stigende benzinpriser. Flere og flere gik over til at benytte cyklen som transportmiddel til og fra arbejde, og heldigvis opdagede de, at det var en god vane, en vane, som der nu skal meget dårlige vejrforhold til at rive dem ud af. Det konkurrencemæssige kom også ind i

billedet, idet Andelsbanken og Toldvæsenet, inden for samme gruppe, lå meget tæt på hinanden, hvilket animerede dem til at gøre en ekstra indsats for at blive den førende.

Den helt store chance for at gøre os gældende på landsplan fik vi den 7. september sidste år under den åbne del af konkurrencen ved et stort fællesarrangement for gående, løbende, cyklende, hvor vi fik registreret ikke mindre end 3.300 points, og som på trods af Svendborgs anstrengelser gjorde os til vindere af juli kvartals konkurrence som bedste sammenslutning.

På grund af tidnød fik vi desværre ikke lejlighed til at føre sommerens succes op med yderligere et fællesarrangement. Men grunden er lagt, og der har da også været ideer fremme om et lignende arrangement, nemlig et Røsnæsløb med start ved Røsnæs Fyr og med opløb på Kalundborg Torv, en strækning på ca. 18 km for såvel gående som løbende. Det er en ide, som vi nok inden for

Der skulle dårligt vejr til, før de gode Kalundborgere ikke kunne køre på cykel til arbejde.

Kalundborg Firma Sports bestyrelse skal til at tage under overvejelse.

Til slut melder det spørgsmål sig så, om vi, såvel på landsplan som på lokalt plan, kunne have skabt yderligere interesse om Fritid og Samvær? Her tror jeg, at tidsfaktoren kommer ind i billedet, og tid er vel netop det, man har mindst af i de forskellige sammenslutningers ledelse. Et år er simpelt hen for lidt til at skabe interesse for så stort et arrangement, og derfor er det da også glædeligt, at man inden for DFIF agter at fortsætte det næste år.

Jeg er af den sikre overbevisning, at man efter første års erfaringer nu er i stand til at skabe en udvidet interesse for sagen. Muligvis skal man føre konkurrencen mere ind i

billedet ved f.eks. at udfordre nogenlunde ligestillede firmaer på landsplan og på den måde skabe yderligere aktivitet hos disse.

Det bedste – og hovedformålet – med Fritid og Samvær har dog været, at man har fået en masse, for hvem motion var »en by i Rusland« til at indse den gavnlige virkning på humør og helbred af en halv times daglig legemlig aktivitet, og forhåbentlig vil flere endnu komme med i det kommende år. Lad mig derfor slutte med et KFS-slogan:

»at cykle, løbe, gå en tur –
det er trods alt en billig kur.
Humør og helbred står på spil,
hvis ej du motionere vil.«

Carl Lund

**Lad bil og knallert stå
brug cykel eller gå**

**i Firmaidrættens
aktivitets-
konkurrence**

Odense-stævnet i skydning

I weekenden den 14. og 15. februar holdt FKS igen Odense-stævnet i skydning. Det blev et fint afviklet stævne, hvor alle skytter med deres gode indstilling og humør var medvirkende til, at stævnet igen blev en succes og planmæssigt afviklet.

Der deltog 231 skytter – heraf 50 dame-skytter – fra 16 forskellige sammenslutninger fra Sjælland, Jylland og Fyn.

Resultaterne i de forskellige rækker blev følgende:

Holdskydning – Damer

Klasse A: HPI, Odense	585 points
Klasse B: Vestkraft, Esbjerg	559 points

Holdskydning – Fritstående Klasse A

1. IFK, Karup	566 points
2. IKT, Odense	566 points
3. Elsam, Fredericia	557 points

IFK, Karup, vandt samtidig FKSS vandre-pokal for hold med et gennemsnit på 188,6 points, medens sidste års vinder, IKT, Odense, fik et gennemsnit på 187,0 points.

Klasse B

1. Posten, Odense	554 points
2. M & J, Horsens	553 points
3. NKT, Middelfart	551 points

Klasse C

1. PRB, Odense	550 points
2. Brdr. Gram, Vojens	543 points
3. SIO, Odense	542 points

Klasse D

1. NKT, Middelfart	525 points
2. Karl Møller, Vamdrup	525 points
3. Taxa, Esbjerg	516 points

Mesteskabsskydning

Dame A: Asta Borg, Vojens	397 points
Dame B: Birthe Elkrog, Odense	392 points

Fritstående:

Klasse A: Larry Hansen, Odense	389 p
Klasse B: Preben Dyrehauge, Odense	374 p

Klasse C: Svend Ove Nielsen, Odense	367 p
Klasse D: Erik Sørensen, Vejle	354 p

Hovedskydning Damer klasse A:

1. Asta Borg, Vojens	199 p
2. Eva Ray, Odense	196 p
3. Åse Pedersen, Kolding	196 p
4. Ruth Madsen, Odense	196 p

Damer klasse B:

1. Birte Elkrog, Odense	196 p
2. Betty Sørensen, Odense	194 p
3. Connie Thomsen, Odense	194 p

Fritstående, klasse A:

1. Larry Hansen, Odense	194 p
2. Verner Andersen, Nyborg	192 p
3. Svend Jesse, Odense	192 p
4. Bjarne Pedersen, Odense	192 p

Klasse B:

1. Preben Dyrehauge, Odense	188 p
2. Jørgen Pedersen, Odense	188 p
3. Judith Dyrehauge, Odense	187 p
4. N. P. Røjgaard, Fredericia	186 p

Klasse C:

1. Kent Christensen, Odense	184 p
2. Georg A. Jensen, Odense	184 p
3. Poul V. Jensen, Odense	184 p
4. Svend Aage Nielsen, Odense	184 p

Klasse D

1. Kurt Christiansen, Vojens	182 p
2. Finn Berg, Vamdrup	181 p
3. Peter Hansen, Odense	181 p
4. Jørgen Hansen, Odense	179 p
5. Bendt Simonsen, Svendborg	179 p

Festskydning

Damer – æbletræ

1. Eva Ray, Odense	49 p
2. Ida Riise, Esbjerg	49 p

Fritstående – drager

1. Hans K. Mikkelsen, Fredericia	50 p
2. E. Friis Thomasen, Esbjerg	49 p

Alex Rasmussen

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 7.150 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (02) 90 13 35

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
7. april 1976

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkergården a-s, Struer

28147

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulent:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjøllandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45

Næstformand:

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

K. Just Andersen, Kastanjevej 12,
6600 Vejen. Tlf. (05) 36 17 84

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

Kaj Christensen, Svalevej 16,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Jens Kornum, Pensionistgården,
Vammen, 8800 Viborg
Tlf. (06) 01 18

Børge Kristensen, Vibevej 2,
Rolfsted, 5863 Ferritslev
Tlf. (09) 98 15 06

Tage Brostrøm, Søndermarksv. 32,
4200 Slagelse. Tlf. (03) 52 86 98

Ole Olsen, Gormsvej 42,
4200 Slagelse. Tlf. (03) 52 74 02

Erling Thorsen, Peter Freuchsv. 31,
9000 Ålborg. Tlf. (08) 14 24 62

Motion i Sverige: Vätternrundan

Der er næppe nogen dansker, som ikke ved, at svensk idræt på eliteplan rangerer langt over dansk idræt. Det samme kan man sige om interessen for motionsidræt eller motionsudøvelse i det hele taget. Svenskerne er her alment langt forud for danskerne.

Det giver sig udslag i en lang række motionsarrangementer året rundt, på ski, på skøjter, på cykel, i svømmehaller og i promenader, som svenskerne kalder dem, dvs. marcher og lignende.

Motala IF og Motala Tidning inviterer nu danske motionscyklister til at deltage i et motionscykelløb, som be-

nævnes *Vätternrundan*, naturligvis fordi løbet afvikles rundt om en af de større søer i det sydlige Sverige, Vättern.

Løbet afvikles for 11. gang og er på 300 km med udgangspunkt i Motala. Løbet startes op fredag aften den 18. juni 1976 og skal gennemføres i løbet af natten og den efterfølgende dag, den 19. juni.

Svenskerne graderer deres motionsarrangementer, og Vätternrundan er en af de 4 svenske klassikere. En anden af disse klassikere – og formentlig den bedst kendte i Danmark – er det

omtrent 90 km lange skiløb *Vasaloppet*.

Sidste år deltog 5.189 cyklister i Vätternrundan, og af disse gennemførte 5.019. Deltagertallet maksimeres til 7.000. Nærmere oplysninger om Vätternrundan kan fås på denne adresse: Vätternrundan, Box 24, 591 01 Motala 1.

Prisen for at deltage er 100 skr., som dækker mad, drikke og cykelservice. Forsikring er ligeledes inkluderet i prisen. Sidste frist for tilmelding er den 10. maj 1976.

